

Indførsel af alkohol 1998-2002

Sammenfatning

Forskel mellem indførsel og forbrug

Alkoholpublikationen beskriver den overordnede udvikling inden for alkoholindførslen til Grønland 1998-2002. Det er i denne sammenhæng vigtigt at erindre, at *indførsel* og *forbrug* ikke er det samme. Alkoholstatistikken giver et billede på hvor store mængder alkohol, der hvert år føres ind i landet. Forskellen mellem mængden indført og mængden konsumeret kan forklares med en række faktorer, hvoraf indkøb til lager er den væsentligste. Indførslen giver dog et retvisende billede på forbruget over en længere sammenhængende periode.

Der har i 2002 været et fald på 3,5 pct. i indførselen af alkoholholdige drikke i forhold til 2001. Som det fremgår af den totale indførsel fordelt på indbygger over 14 år, er der sket et beskedent fald i indførslen fra 12,5 liter ren alkohol til 12,3 liter ren alkohol.

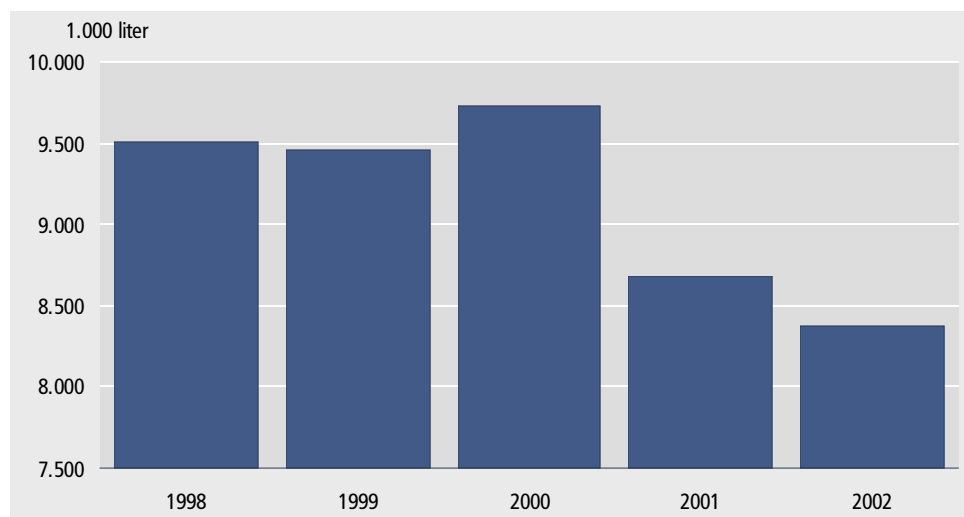
Det er vanskeligt at fortolke så lille en afvigelse entydigt. Ændringen kan både skyldes lagerændringer og være et udtryk for et beskedent fald i befolkningens forbrug.

En sammenligning af forbrugsmønstret i perioden 1998 til 2002 indikerer at forbruget af øl er faldende til fordel for vin.

Et fald i indførslen af alkohol fra 2001-2002 på 3,5 pct.
Figur 1.

I år 2002 er der indført i alt 8,4 mio. liter alkoholholdige drikke mod 8,7 mio. liter i 2001. Det svarer til et fald på 3,5 pct.

Indførsel af alkohol målt i liter, 1998-2002

Tabel 1 viser hvordan tallene er fordelt på liter pr. person.

Tabel 1. Indførsel af ren alkohol pr. person over 14 år for hele befolkningen i liter, 1998-2002

Liter ren alkohol	1998	1999	2000	2001	2002
Pr. person over 14 år	13,3	13,3	13,4	12,5	12,3
Pr. person	9,7	9,6	9,7	9,3	9,1

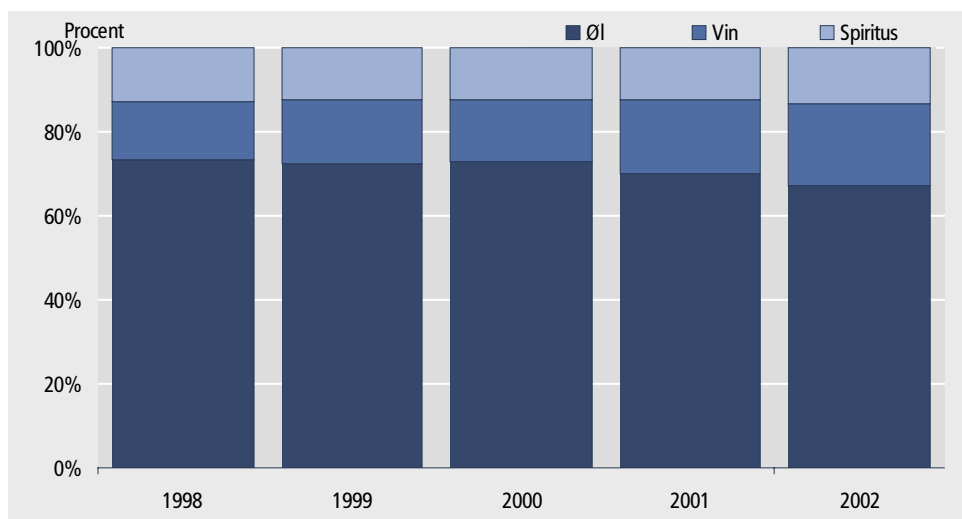
Figur 2 viser, hvordan det procentvis fordeler sig på, hvilken type alkohol, som indføres fra 1998-2002 i procent.

Der er over de sidste 5 år sket en stigning i indførslen af vin. I 1998 var indførslen af vin sammenlagt på 13,7 pct., hvor den i 2002 er oppe på 19,7 pct. Det er næsten tilsvarende gået tilbage for indførslen af øl.

Der skal her gøres opmærksom på, at der i 2002 blev stoppet for produktionen af de såkaldte 3,6'ere, som følge af ændring af reglerne for salg og udskænkning af alkohol. Se eventuelt bagerst i denne publikation for nærmere oplysninger.

Der har været en stigning med 1 procentpoint for indførslen af spiritus i 2002 i forhold til 2001.

Figur 2. Indførsel af alkohol fordelt efter typer 1998-2002, i pct.

Tabel 2. Indførsel af alkohol fordelt på typer, 1998-2002

År	Alkoholholdige drikkevarer (liter)				Ren alkohol fordelt på typer, pct.			Ren alkohol (1.000 liter)			
	I alt	Øl	Vin	Spiritus	Øl	Vin	Spiritus	I alt	Øl	Vin	Spiritus
1998	9.501.506	8.701.359	625.208	174.939	73,4	13,7	12,9	542	397	74	70
1999	9.461.669	8.610.410	683.923	167.336	72,6	15,1	12,4	541	392	81	67
2000	9.726.193	8.886.890	671.550	167.753	72,7	15,1	12,2	541	393	82	66
2001	8.680.958	7.806.993	715.430	158.535	70,1	17,6	12,3	517	363	91	64
2002	8.372.428	7.415.256	788.975	168.197	67,1	19,7	13,3	509	341	100	67

Indførsel og forbrug

Forskellen mellem indførsel og forbrug

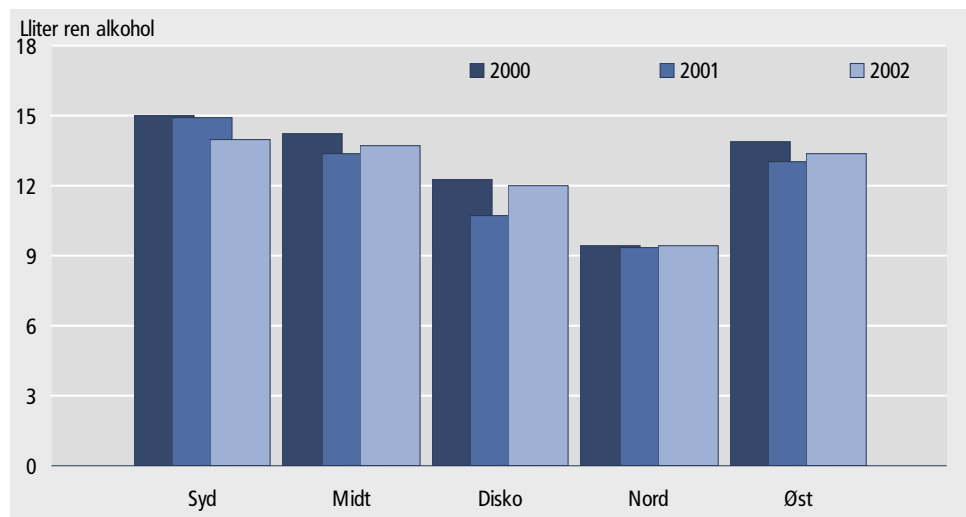
Denne statistik behandler mængden af alkohol *indført* til Grønland. For så vidt indførslen anvendes som indikator for forbruget, skal det erindres, at flere faktorer kan komplicere sammenhængen mellem indførsel og forbrug:

- *Husholdningers egenproduktion af alkoholholdige drikke.* Dette forhold kan indebære et faktisk forbrug højere end indførslen. Dette er især tilfældet i lande med stor tradition for "hjemmebrænding". Størrelsen af husholdningers egenproduktion i Grønland er ikke belyst.
- *Indkøb til lager.* Dette kan have en vis betydning i Grønland, da der er tale om en lille befolkning samtidig med at der ofte må tages højde for usikre og vanskelige transportbetingelser. Dette kan betyde udsving i indførslen fra år til år, der ikke er betinget af forbrugsændringer.
- *Ikke-deklareret indførsel (netto-grænsehandel).* I lande med let adgang til nabolande med lavere priser på alkoholholdige drikke, kan dette betyde et forbrug højere end indførsel og (den registrerede) produktion. Pga. de høje afgifter kan den faktor have en vis betydning i Grønland – modsat tæller dog de geografiske forhold, med Grønland som et trafikmæssigt isoleret land, med kun få indrejsemuligheder.
- *Spild pga. varer der enten forældes eller ødelægges.* Dette er formodentlig af ret beskeden betydning, set i forhold til den samlede mængde, men kan naturligvis have en vis betydning for data for de enkelte kommuner, hvis større partier fx. frostsprænges eller destrueres.
- *Toldfrie køb i internationale lufthavne.* Dette medregnes ikke, hvilket er i overensstemmelse med den metode der anvendes i de nordiske lande.

Sammenfattende betyder det, at den registrerede indførsel af alkohol til Grønland sandsynligvis udgør en meget betydelig del af forbruget. Da betydningen af de nævnte faktorer imidlertid ikke er opgjort, kan det dog ikke siges præcist, hvor stor forskellen er mellem indførsel og det faktiske forbrug.

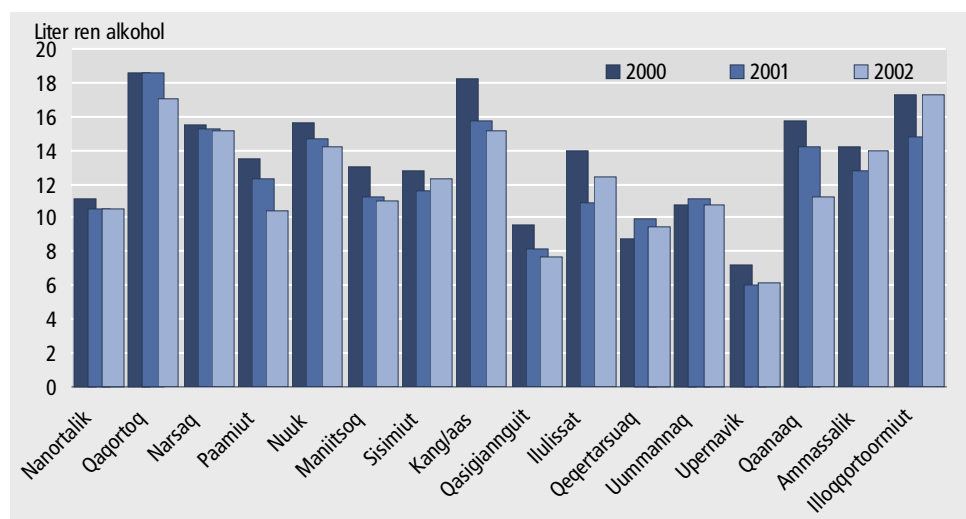
Alkoholindførslen fordelt på personer over 14 år

Figur 3. Indførsel af alkohol fordelt på regioner 2000-2002, liter ren alkohol pr. person over 14 år

En yderligere opdeling af regionerne viser hvordan indførslen af alkohol fordelt på personer over 14 år ser ud for de enkelte kommuner. Som det kan ses er det gået lidt ned for nogle kommuner, eks. Qaqortoq, Paamiut, Nuuk og Qaanaaq, mens det er gået op for andre kommuner, eks. Ilulissat, Ammassalik og Illoqqortoormiut. Der skal gøres opmærksom på, at der på grund af de få indbyggere i Illoqqortoormiut, gør, at selv små ændringer i den førte lagerpolitik for alkoholholdige drikke medfører store ændringer i indførslen af alkohol pr. person. For de øvrige kommuner er ændringerne så beskedne i forhold til 2001, at der meget vel kan være tale om lagerforskydninger og ikke om ændringer i forbrug.

Figur 4. Indførsel af alkohol fordelt på kommuner pr. person over 14 år, liter ren alkohol 2000-2002

Alkohollovgivningen fra 1973 til i dag

Alkohollovgivningen har gennemgået flere mærkbare ændringer siden vedtagelsen af den første egentlige alkohollov i 1973. Man har i den forgangne periode søgt at påvirke alkoholindførslen gennem

- Rationeringer (herunder lokale forbud og begrænsninger af alkoholholdige drikke)
- Skærpede retningslinjer for tildeling og fratagelse af alkoholbevillinger
- Indskrænkninger i tidsrummet for udhandling og servering
- Forbud mod hjemmefremstilling
- Progressiv afgiftsskala for alkoholholdige drikke

Nedenstående historiske oversigt indeholder de vigtigste ændringer af lovgrundlaget for salg og udskænkning af alkohol siden 1973. Ikrafttrædelsesdatoen, for den enkelte lovændring, er angivet i parentes.

- 1973** Den første lov angående udskænkning af stærke drikke trådte i kraft den 1. april 1973. ¹ Kommunerne fik kompetencen til at udstede alkoholbevillinger, mens Landsrådet fik tillagt kompetence til at fastsætte tidsrum for udhandling og servering. På det tidspunkt var der rationeringsbestemmelser i Qaanaaq Kommune og Illoqqortoormiut Kommune, og disse bestemmelser blev stort set opretholdt. (01.04.73)
- 1974** Tidsrummet for salg og servering blev begrænset bl.a. indførtes forbud mod salg på helligdage. (01.12.74) ²
- 1975** Tidsrummet for salg og servering blev yderligere begrænset med forbud mod salg fx. jule- og nytårsaftensdag. (01.12.75) ³

¹ Folketingslov nr. 99 af 16. december 1972 om salg og servering af stærke drikke, Landsrådsvedtægt af 27. marts 1973 om salg og servering af stærke drikke.

² Landsrådsvedtægt af 24. oktober 1974 om salg og servering af stærke drikke.

³ Landsrådsvedtægt af 17. oktober 1975 om ændring af Landsrådsvedtægt om salg og servering af stærke drikke.

- 1976 Kommunerne fik kompetence til at skærpe alkohollovgivningen ud over landsrådsvedtægten bl.a. ved at forbyde salg og servering på udvalgte typer af virksomheder. (01.01.77) ⁴
- 1978 Salg af stærke drikke blev indskrænket til tidsrummene 16-18 på hverdage og 11-13 på lørdage. Servering kunne kun ske i tidsrummet 18-22. (01.11.78) ⁵
- 1979 Alkohollovgivningen blev udvidet, idet grænsen for stærke drikke blev nedsat fra 2,5 procentvolumen alkohol til 2,0 procentvolumen alkohol for vin, og fra 2,25 til 1,75 vægtprocent alkohol for øl. Samtidig blev der indført et generelt forbud mod hjemmefremstilling af stærke drikke, og forbud mod import af malt, humle og ekstrakter, der sædvanligvis anvendes til hjemmefremstilling af stærke drikke. (01.04.79) ⁶

Med *Landstingsforordning nr. 1 af 19. maj 1979 om begrænsning af salg og servering af stærke drikke* skete den første regulering på alkoholområdet efter Hjemmestyrets indførelse. Rationeringen bestod i at alle personer over 18 år kunne købe stærke drikke for 72 point pr måned; en alm. øl var lig med 1 point, en flaske vin 6 point og en flaske spiritus 24 point. (01.08.79)

Forordningen blev ledsaget af lempelser i tidsbegrænsningerne for salg og servering (01.08.79) ⁷

- 1980 Det blev gjort strafbart at overdrage point såvel som stærke drikke købt for sådanne. Endvidere blev vin gjort billigere, idet en helflaske vin fremover blev fastsat til 3 point mod de tidligere 6 (01.11.80) ⁸
- 1982 Rationeringsordningen blev ophævet, med undtagelse af Qaanaaq Kommune og Illoqqortoormiut Kommune. Det blev fastslået, at alkoholindførslen fremover skulle reguleres gennem differentierede afgifter på de forskellige typer af stærke drikke. (01.04.82) ⁹
- 1985 *Landstingslov nr. 13 af 29. oktober 1985 om salg og servering af stærke drikke* ophævede alle tidligere danske og grønlandske love på alkoholområdet. Kommunerne fik bemyndigelse til i særlige tilfælde at inddrage alkoholbevillinger. Der blev oprettet et Alkoholråd, som bl.a. skulle virke som ankeinstans i forhold til afgørelser truffet af kommunalbestyrelserne. Endvidere indførtes en generel lukketid fra kl. 01 til kl. 06 (29.10.85).
- 1989 Alkoholrådet blev nedlagt, og afløst af et alkoholpolitisk udvalg nedsat af Landstinget. Kommunerne fik tillagt større kompetence til selv at afgøre, hvor mange bevillingshavere man ønskede i kommunen. (01.04.89) ¹⁰
- 1990 Landstinget vedtog en række præciseringer af vilkår for udstedelse og fornyelse af alkoholbevillinger. (01.04.90) ¹¹

I løbet af året udstedtes en række bekendtgørelser om lokale begrænsninger, herunder flere midlertidige totalforbud, i udhandling og servering af spiritus i

⁴ Folketingslov nr. 623 af 22. december 1976 om ændring af lov for Grønland om salg og servering af stærke drikke.

⁵ Landsrådsvedtægt af 20. november 1978 om salg og servering af stærke drikke.

⁶ Folketingslov nr. 110 af 21. marts 1979 om ændring af lov om salg og servering af stærke drikke.

⁷ Landstingsforordning nr. 2 af 19. maj 1979 om salg og servering af stærke drikke.

⁸ Landstingsforordning nr. 8 af 23. oktober 1980 om ændring af landstingsforordning nr. 1 af 19. maj 1979, som ændret ved landstingsforordning nr. 10 af 15. oktober 1979.

⁹ Landstingsforordning nr. 1 af 29. marts 1982 om regulering og styring af alkoholindførslen i Grønland.

¹⁰ Landstingslov nr. 13 af 26. oktober 1989 om udhandling og servering af stærke drikke.

¹¹ Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 18 af 29. marts 1990 om alkoholbevillinger, og nr. 19 af 29. marts 1990 om indretning og benyttelse af lokaler til udhandling og servering af stærke drikke.

- 1991 Landstinget vedtog en generel lempelse af tidsbegrænsningerne for udhandling og servering af stærke drikke. (01.01.92)

Udhandlingstidspunktet blev for alle dage fremrykket fra kl. 13 til kl. 12 (01.01.92) ¹³

- 1992 Afgifterne på alkoholholdige drikke blev omlagt. Det nye afgiftssystem blev baseret på procentvolumen med en progressiv afgiftsskala, dvs. at afgiften pr. mængde ren alkohol steg fra afgiftsgruppe til afgiftsgruppe. Dette gjorde især spiritus væsentligt dyrere. ¹⁴

Tidsrummet for servering af stærke drikke blev udvidet til læ. 12-03 på fredage og lørdage. (01.06.92) ¹⁵

Landstingslov nr. 23 af 30. oktober 1992 om udhandling og servering af alkoholholdige drikke afveg fra den tidligere gældende alkohollovgivning, da den ikke blot omfattede "stærke drikke" men alle alkoholholdige drikke. Der indførtes en ny kategori "svage drikke", på mellem 2,5 og 4,1 procentvolumen, hvilket var en reaktion på "3,6'erne", som var blevet lanceret sommeren 1992. I et særligt kapitel vedrørende svage drikke blev det fastslået, at svage drikke heller ikke måtte udhandles til personer under 18 år og til berusede. Samtidig fik kommunerne mulighed for, under angivne betingelser, at forbyde adgangen til udhandling og servering. Desuden fik politiet mulighed for, under særlige omstændigheder, at beordre lukket for udhandling og servering. Som noget nyt blev det fastslået, at forbudet mod hjemmefremstilling var gældende for alle alkoholholdige drikke, og ikke kun stærke drikke. Det blev fastslået, at den generelle lukketid for udhandling ikke var gældende for svage drikke, som derfor kunne udhandles døgnet rundt og på alle ugens dage. (01.12.92) ¹⁶

- 1993 I bygden Siorapaluk i Avanersuaq kommune indførtes et midlertidigt total forbud mod udhandling og servering af såvel stærke og svage drikke. (01.06.93).¹⁷ Denne bekendtgørelse blev videreført ved bek. nr. 22 af 12 august 1993 indtil 31. august 1993, ved bek. nr. 25 af 2. september 1993 indtil 30. september 1993 og på ubestemt tid ved bek. nr. 33 af 5. oktober 1993. Forbudet blev ophævet med virkning fra 13. december 1993 med bek.. 42 af 13. december 1993.¹⁸

- 1994 Svage drikke i Avanersuaq kommune blev omfattet af rationeringsordningen, således at en mellemstyrkeøl (f.eks. 3,6'er) kostede det samme som en alm. øl.(01.06.94)¹⁹ Denne bek. blev igen ophævet med bek. nr. 8 af 1. april 1996.(01.01.96) Hjemmestyrets bek. om udhandling af stærke drikke i bygder i Kangaatsiaq Kommune ophævedes.(01.04.94)²⁰

¹² Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 16 af 19. juni 1990 om udhandling af stærke drikke i bygder i Ilulissat Kommune (Saqqaq og Qeqertaq). Nr. 27 af 23. juni 1990 om stop for udhandling af og servering af stærke drikke i Illoqqortoormiut Kommune – ophævet ved Nr. 33 af 16. august 1990 om ophævelse af stop for udhandling og servering af stærke drikke i Illoqqortoormiut Kommune. Nr. 31 af 20. juli 1990 om udhandling og servering af stærke drikke i bygder Kangerluk, Diskofjord, i Qeqertarsuaq Kommune. Nr. 42 af 18. oktober 1990 om udhandling af stærke drikke i bygder i Tasiilaq Kommune. Nr. 44 af 30. oktober 1990 om stop for udhandling og servering af stærke drikke i Tasiilaq Kommune (30. oktober – 30. november 1990).

¹³ Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 36 af 19. december 1991 om tidsrum for udhandling og servering af stærke drikke.

¹⁴ Landstingslov nr. 1 af 28. marts 1992 om ændring af landstingslov om indførselsvarer og indførselsafgifter.

¹⁵ Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 5 af 29. maj 1992 om tidsrum for udhandling og servering af stærke drikke.

¹⁶ Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 29 af 27. november 1992 om tidsrum for udhandling og servering af stærke og svage drikke.

¹⁷ Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 14 af 1. juli 1993 om midlertidigt stop for udhandling og servering af stærke og svage drikke i bygden Siorapaluk i Avanersuaq kommune

¹⁸ Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 42 af 13. december 1993 om ophævelse af nr. 33 af 5. oktober 1993 om stop for udhandling og servering af stærke drikke i bygden Siorapaluk i Avanersuaq kommune

¹⁹ Hjemmestyrets bekendtgørelse nr.31 af 11.juli 1994 om rationering af alkoholholdige drikke i Avanersuaq kommune.

²⁰ Hjemmestyrets bekendtgørelse nr.14 af 28. marts 1994 om ophævelse af Hjemmestyrets bek. om udhandling af

- 1995 Området ved lufthavnen i Kangerlussuaq, som indtil 1. oktober 1992 var omfattet af 1951-overenskomsten af 27. april mellem Kongeriget Danmark og USA om forsvaret af Grønland blev gjort afgiftsfrit.(01.03.95).²¹ Denne bek. blev senere ophævet med bek. nr. 27 af 21. oktober 1998.(21.10.98).
Et midlertidigt stop for udhandling af alkoholholdige drikke i Illoqqortoormiut Kommune.(15.05.95).²² Denne rationering blev ophævet ved Hjemmestyrets bek. nr. 20 af 31. juli 1995.
- 1999 I Qaanaaq Kommune indførtes forbud mod udhandling af stærke drikke på lørdage, mens der for kommunens bygder indførtes total forbud mod udhandling af stærke drikke, når de eksisterende lagre var opbrugt. (01.02.99) ²³
- 2000 Der blev fastlagt en række begrænsninger for udhandling af alkoholholdige drikke i bygder i Ammassalik Kommune. Der blev bl.a. fastsat krav om, at udhandling af stærke drikke (undtaget øl) kun kunne foregå efter forudgående bestilling. (16.08.00) ²⁴
Landstingslov nr. 11 af 11. november 2000 om salg og udskænkning af alkoholholdige drikke erstattede med virkning fra den 1. januar 2001 *Landstingslov nr. 23 af 30. oktober 1992* samt Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 29 af 27. november 1992. Den væsentligste ændring i forhold til loven af 1992 var, at der blev indført skærpede regler for salg og servering af svage drikke, dvs. alkoholholdige drikke med en procentvolumen på mellem 2,25 og 4,10 ren alkohol Der blev indført krav om alkoholbevilling for salg og udskænkning af svage drikke, samtidig med at der indførtes restriktioner for tidsrummet for salg af svage drikke. (01.01.01) ²⁵
- 2001 Salg og udskænkning af alkoholholdige drikke i Illoqqortoormiut Kommune blev underlagt begrænsninger. I første omgang, fra og med d. 15. januar, blev der indført et totalt forbud mod salg af stærke drikke, hvilket siden hen, per 26. februar, blev begrænset til alkoholholdige drikke på 15 procentvolumen alkohol eller derover. (15.01.01 samt 26.02.01) ²⁶
Med baggrund i Ltl. nr. 11 af 11. november 2000 blev der indføjet en række ændringer om salg og udskænkning af alkoholholdige drikke bl.a. således, at der ved "salg" skulle forstås detailsalg. (01.06.01).²⁷
Vedr. sundhedsvæsenets styrelse og organisation blev et nyt initiativ til lokale forebyggelsesvalg taget.(01.06.01).²⁸
- 2002 Salg af alkoholholdige drikke i alle bygder i Upernavik kommune blev underlagt begrænsninger. Salg af stærke og svage drikke kan fremover således kun ske efter forudgående bestilling til senere levering fra Upernavik by eller uden for kommunen.(01.04.02).²⁹

*Gældende lovgivning
på alkoholområdet*

- Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 19 af 29. marts 1990 om indretning og benyttelse af lokaler.

stærke drikke i bygder i Kangaatsiaq Kommune.

²¹ Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 7 af 16. februar 1995 om afgiftsfrihed i Kangerlussuaq.

²² Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 11 af 11. maj 1995 om midlertidigt stop for udhandling af alkoholholdige drikke i Illoqqortoormiut Kommune

²³ Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 2 af 22. januar 1999 om udhandling af alkoholholdige drikke i Qaanaaq Kommune

²⁴ Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 21 af 16. august 2000 om udhandling af alkoholholdige drikke i bygder i Ammassalik Kommune.

²⁵ Landstingslov nr. 11 af 11. november 2000 om salg og udskænkning af alkoholholdige drikke

²⁶ Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 1 af 12. januar 2001 om midlertidigt stop for salg og udskænkning af alkoholholdige drikke i Illoqqortoormiut Kommune samt Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 10 af 23. februar 2001 om midlertidigt stop for salg og udskænkning af alkoholholdige drikke i Illoqqortoormiut Kommune.

²⁷ Landstingslov nr. 3 af 31. maj 2001 om ændring af landstingslov om salg og udskænkning af alkoholholdige drikke.

²⁸ Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 18 af 18. maj 2001 om lokale forebyggelsesvalg.

²⁹ Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 7 af 21. marts 2002 om begrænsninger for salg af alkoholholdige drikke i bygder i Upernavik Kommune.

- Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 26 af 19. juni 1990 om udhandling af stærke drikke i bygder i Ilulissat Kommune.
- Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 4 af 29. maj 1992 om alkoholbevillinger.
- Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 30 af 27. november 1992 om servering af stærke og svage drikke på skibe.
- Landstingslov nr. 1 af 28. marts 1992 om ændring af landstingslov om indførselsvarer og indførselsafgifter.
- Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 2 af 22. januar 1999 om udhandling af alkoholholdige drikke i Qaanaaq Kommune.
- Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 21 af 16. august 2000 om udhandling af alkoholholdige drikke i bygder i Ammassalik Kommune
- Landstingslov nr. 11 af 11. november 2000 om salg og udskænkning af alkoholholdige drikke.
- Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 10 af 23. februar 2001 om midlertidigt stop for salg og udskænkning af alkoholholdige drikke i Illoqortoormiut Kommune.
- Landstingslov nr. 3 af 31. maj 2001 om ændring af landstingslov om salg og udskænkning af alkoholholdige drikke.
- Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 7 af 21. marts 2002 om begrænsninger for salg af alkoholholdige drikke i bygder i Upernavik Kommune

Metode og kilde

Kilde Statistikken er baseret på afgiftsgruppestatistikken for alkoholholdige drikke, som udarbejdes af Toldfunktionen i Aalborg, som videreleverer deres data til Skattedirektoratet i Nuuk. Herfra, efter en omregning og viderebehandling, modtager Grønlands Statistik det endelige dataudtræk til viderebearbejdning med henblik på offentliggørelse. Ved beregning af den årlige alkoholindførsel pr. person over 14 år, er der anvendt middeltal for befolkningen for de seneste to år på baggrund af statusopgørelser fra befolkningsstatistikken, som skaffes internt i Grønlands Statistik.

Metode Mængden af ren alkohol er beregnet på basis af den samlede volumen anført i afgiftsgruppestatistikken.³⁰ Materialet begrænser sig således til importen af afgiftspligtige alkoholholdige drikke, hvorfor toldfrit salg i lufthavne, forsyninger til skibe med udenlandsk destination m.v. ikke er inkluderet. Denne begrænsning er i overensstemmelse med metoden, der anvendes i de øvrige nordiske lande.

Alkoholtyper Statistikken følger internationale retningslinjer og er i denne opgørelse opdelt på øl, vin og spiritus. Disse er af Grønlands Statistik defineret efter volumenprocent alkohol:

- Øl : under 9,09 pct. vol.
- Vin : 9,10 – 22,09 pct. vol.
- Hedvin: 22,2 – 36,09 pct. vol.
- Spiritus: over 35,10 pct. vol.

Liter ren alkohol Importmængden af alkoholholdige drikke er omregnet til liter ren alkohol ved, at de enkelte afgiftsgrupper er blevet tildelt vægte for alkoholindhold. Beregningerne for 1975-1999 er baseret på vægte udregnet af Skattedirektoratet, jf. tabel 4. Fra 2000 og fremefter er vægtene baseret på gennemsnitsberegninger for hver enkelt afgiftsgruppe, jf. tabel 3. Der skal gøres opmærksom på, at Skattedirektoratet opererer med andre undergrupperinger af typer af alkoholholdige drikke.

³⁰ Eks. Mængden af ren alkohol liter $\times 100$ / vægt = mængde af alkoholholdige drikke (liter).

Tabel 3. Vægte 1998-1999

Alkoholtype	Undergrp.	Afgiftsgrp.	Procentvol.	Vægt
Øl	Letøl	11	2,25 - 3,09	2,2
		12	3,10 - 4,09	3,6
	Pilsner Luksusøl	13	4,10 - 5,09	4,7
		14-15	5,10 - 9,09	5,8
Vin	Bordvin	16-18	9,10 - 15,09	11,5
	Hedvin	19-23	15,10 - 35,09	20,2
Spiritus	Spiritus	24-26	35,10 - 100	40

Tabel 4. Vægte 2000-

Alkoholtype	Undergrp.	Procentvol.	Vægt	Afgiftsgrp.	Afgift i kroner/ører
Øl	Letøl	2,25 - 3,09	2,6	11	3,19
		3,10 - 4,09	3,6	12	6,95
	Pilsner Luksusøl	4,10 - 5,09	4,6	13	18,45
		5,10 - 7,09	6,1	14	25,84
		7,10 - 9,09	8,1	15	37,04
Vin	Bordvin	9,10 - 11,09	10,1	16	47,00
		11,10 - 13,09	12,1	17	54,00
		13,10 - 15,09	14,1	18	75,00
	Hedvin	15,10 - 18,09	16,6	19	92,47
		18,10 - 22,09	20,1	20	118,60
		22,10 - 26,09	24,1	21*	150,00
		26,10 - 30,09	28,1	22*	184,26
		30,10 - 35,09	32,6	23*	224,46
Spiritus	Spiritus	35,10 - 45,09	40,1	24	289,21
		45,10 - 60,09	52,6	25	396,77
		60,10 - 100	80,1	26	472,97

Anm. * Disse tre grupper bliver af Skattedirektoratet defineret som hørende under spiritus, her defineres de som hedvin.

Signatur forklaring:

- ... Oplysninger foreligger ikke
- .. Oplysninger for usikre til at angives eller diskretionshensyn
- . Tal kan efter sagens natur ikke forekomme
- 0 Mindre end halvdelen af den anvendte enhed
- Nul
- * Foreløbigt eller anslået tal

Eventuel henvendelse

Elvira Knudsen
E-mail: elk@gh.gl

Alkoholstatistik 2003-1
ISSN: 1600-4132
23. juni 2003

Grønlands Statistik
Postboks 1025 · 3900 Nuuk
Tlf.: 34 50 00 · Fax: 32 29 54
www.statgreen.gl · e-mail: stat@gh.gl

